

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2018/2019

Wydział Mechaniczny

Kierunek studiów: Energetyka

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: E

Stopień studiów: I

Specjalności: Systemy i urządzenia energetyczne

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Matematyka
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	Mathematics
KOD PRZEDMIOTU	E101
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty podstawowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	14.00
SEMESTRY	1 2

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	PROJEKT	SEMINARIUM
1	45	30	0	0	0	0
2	45	30	0	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Opanowanie podstawowych zagadnień z teorii ciągów i szeregów liczbowych, granic funkcji i ciągłości oraz rachunku różniczkowego i całkowego dla funkcji jednej i wielu zmiennych.

Cel 2 Opanowanie podstawowych zagadnień z liczb zespolonych i z algebry liniowej.

Cel 3 Opanowanie podstawowych zagadnień z geometrii analitycznej.

Cel 4 Opanowanie podstawowych zagadnień z równań różniczkowych zwyczajnych i zaznajomienie z równaniami różniczkowymi cząstkowymi.

Cel 5 Opanowanie podstawowych zagadnień dotyczących funkcji zespolonych oraz zaznajomienie z przekształceniem Laplace'a.

Cel 6 Zaznajomienie z wybranymi zagadnieniami metod numerycznych.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 Znajomość matematyki ze szkoły średniej, poziom rozszerzony.

2 Pamięciowa znajomość podstawowych wzorów matematycznych ze szkoły średniej.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student zna i rozumie zasadę indukcji matematycznej, definicje i twierdzenia o ciągach liczbowych, definicje szeregu liczbowego i zbieżności szeregu oraz kryteria zbieżności szeregów liczbowych. Ponadto student zna i rozumie definicje, twierdzenia i metody rachunku różniczkowego funkcji jednej zmiennej oraz definicje i twierdzenia dla całki nieoznaczonej i metody całkowania. Student potrafi podać podstawowe definicje i twierdzenia z zakresu liczb zespolonych, algebry macierzy i rozwiązywania układów równań liniowych. Student zna również elementy rachunku wektorowego, pojęcia iloczynu skalarnego, wektorowego, mieszanego, własności i interpretację geometryczną oraz zna i rozumie równanie prostej i płaszczyzny a szczególnie równania w postaci parametrycznej.

EK2 Umiejętności Student potrafi stosować zasadę indukcji matematycznej, obliczać granice ciągów i badać zbieżność szeregów. Potrafi posługiwać się rachunkiem wektorowym i metodami geometrii analitycznej. Umie obliczać granice funkcji i weryfikować ciągłość, bezbłędnie obliczać pochodne i posługiwać się metodami analizy matematycznej. Potrafi stosować rachunek macierzowy i rozwiązywać tymi metodami układy równań liniowych. Potrafi całkować przez podstawienie i przez części oraz obliczać całki z funkcji wymiernych.

EK3 Wiedza Student zna i rozumie definicje i twierdzenia dotyczące całki oznaczonej, zastosowania całki i zna pojęcie całki niewłaściwej. Zna definicję funkcji wielu zmiennych, granicy i ciągłości funkcji, pochodnych cząstkowych i kierunkowych, różniczki oraz zna twierdzenia i zastosowania rachunku różniczkowego. Zna i rozumie pojęcie całki wielokrotnej, zastosowania tych całek i twierdzenia o zmianie zmiennych. Ponadto student zna pojęcie równania różniczkowego zwyczajnego, rozumie problem Cauchy'ego, zna twierdzenia i metody rozwiązywania podstawowych równań pierwszego rzędu i równań drugiego rzędu liniowych o współczynnikach stałych. Zna podstawowe pojęcia i twierdzenia z teorii funkcji zespolonych, przekształcenia Laplace'a i zastosowanie tego przekształcenia do równań różniczkowych zwyczajnych. Zna szeregi Fouriera i podstawowe informacje z równań różniczkowych cząstkowych. Zna również wybrane zagadnienia metod numerycznych.

EK4 Umiejętności Student umie stosować i obliczać całki oznaczone i niewłaściwe. Umie posługiwać się rachunkiem różniczkowym dla funkcji wielu zmiennych i wyznaczać ekstrema lokalne. Potrafi obliczać całki podwójne i potrójne łącznie ze stosowaniem twierdzenia o zmianie zmiennych. Potrafi obliczać całkę ogólną i szczególną dla podstawowych równań różniczkowych pierwszego rzędu i równań liniowych drugiego rzędu o współczynnikach stałych. Potrafi również wyznaczać rozwiązania równań różniczkowych przy pomocy transformaty Laplace'a. Potrafi też stosować wybrane zagadnienia metod numerycznych.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

ĆWICZENIA		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C1	Badanie granic. Badanie granic przykładowych ciągów liczbowych. Analiza zbieżności przykładowych szeregów liczbowych.	6
C2	Zadania wyrabiające umiejętność posługiwania się rachunkiem wektorowym. Rozwiązywanie problemów geometrycznych metodami geometrii analitycznej.	6
C3	Praktyczne opanowanie pojęcia granicy, ciągłości, pochodnej i różniczki funkcji. Umiejętność analizy przebiegu zmienności funkcji metodami analizy matematycznej. Przykłady zastosowań geometrycznych i fizycznych rachunku różniczkowego.	6
C4	Zadania wyrabiające umiejętność posługiwania się liczbami zespolonymi. Umiejętność formułowania problemów w ujęciu macierzowym (w szczególności analiza układów równań liniowych w zapisie macierzowym). Zadania związane z działaniami na macierzach i własnościami wyznaczników. Analiza i rozwiązywanie różnymi metodami przykładowych układów równań liniowych..	8
C5	Praktyka stosowania podstawowych metod całkowania dla całki oznaczonej i nieoznaczonej. Przykłady zastosowań geometrycznych i fizycznych rachunku całkowego.	8
C6	Umiejętność liczenia i interpretowania pochodnej kierunkowej i pochodnych cząstkowych.	4
C7	Praktyczne liczenie całek podwójnych i potrójnych.	4
C8	Przykłady prostych równań różniczkowych występujących w modelach inżynierskich.	4
C9	Liczenie residuum funkcji. Zastosowania przekształcenia Laplace'a.	3
C10	Przykłady rozwinięć w szereg Fouriera. Klasyfikacja równań różniczkowych cząstkowych, rozwiązywanie przykładowych równań.	5
C11	Analiza podstawowych metod numerycznych algebry i analizy.	6

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Indukcja zupełna. Ciągi liczbowe: definicja granicy, twierdzenia o granicach, granice specjalne. Szeregi liczbowe: definicja szeregu liczbowego, zbieżność, warunek konieczny zbieżności, kryteria zbieżności.	9

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W2	Geometria analityczna: działania na wektorach (dodawanie, odejmowanie, mnożenie przez liczbę, iloczyn skalarny, iloczyn wektorowy, iloczyn mieszany), równanie parametryczne prostej, odległość punktu od prostej, odległość dwóch prostych, równanie ogólne i parametryczne płaszczyzny, równanie krawędziowe prostej, odległość punktu od płaszczyzny, wzajemne położenie prostej i płaszczyzny.	6
W3	Granica i ciągłość funkcji jednej zmiennej: definicja granicy, twierdzenia o granicach, definicja ciągłości, twierdzenia o ciągłości, granice specjalne, własności funkcji ciągłej. Rachunek różniczkowy funkcji jednej zmiennej: definicja ilorazu różnicowego, definicja pochodnej, interpretacja geometryczna i fizyczna pochodnej, pochodne funkcji elementarnych, funkcja odwrotna, funkcje cyklometryczne, funkcja złożona, twierdzenia o różniczkowaniu, twierdzenie Rolle'a, twierdzenie Lagrange'a, twierdzenie Cauchy'ego, reguła de L'Hospitala. Badanie przebiegu zmienności funkcji.	12
W4	Liczby zespolone: definicja, działania na liczbach zespolonych. Macierze i wyznaczniki: definicja i działania na macierzach, definicja i własności wyznaczników, rząd macierzy, macierz odwrotna. Układy równań liniowych.	9
W5	Całkowanie: całka nieoznaczona, metody całkowania, całka oznaczona, podstawowe twierdzenia, zastosowanie całki oznaczonej, całka niewłaściwa.	12
W6	Funkcje wielu zmiennych: granica, pochodna kierunkowa, pochodne cząstkowe, różniczka, ekstrema, równania powierzchni II stopnia.	9
W7	Całki podwójne i potrójne: definicja, własności, twierdzenie o iteracji, twierdzenia o zmianie zmiennych.	6
W8	Równania różniczkowe zwyczajne: równania różniczkowe I rzędu o zmiennych rozdzielonych, zupełne, liniowe, równania różniczkowe wyższych rzędów o stałych współczynnikach, metoda przewidywania i uzmienniania stałych..	9
W9	Funkcje zespolone. Residuum funkcji. Informacja na temat przekształcenia Laplace'a.	8
W10	Szeregi Fouriera.	3
W11	Wstęp do równań różniczkowych cząstkowych.	3
W12	Wybrane metody numeryczne	4

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Zadania tablicowe

N3 Konsultacje

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	150
Konsultacje przedmiotowe	20
Egzaminy i zaliczenia w sesji	5
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	250
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	425
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	14.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Kolokwium

F2 Odpowiedź ustna

F3 Test

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Egzamin pisemny

P2 Egzamin ustny

P3 Średnia ważona ocen formujących

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna podstawowych definicji i twierdzeń z danego zakresu.
NA OCENĘ 3.0	Student zna podstawowe definicje i twierdzenia z danego zakresu, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 50% punktów.
NA OCENĘ 3.5	Student zna większość definicji i twierdzeń z danego zakresu, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 60% punktów.

NA OCENĘ 4.0	Student zna większość definicji i twierdzeń z danego zakresu, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 70% punktów.
NA OCENĘ 4.5	Student potrafi precyzyjnie formułować definicje i twierdzenia, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 80% punktów.
NA OCENĘ 5.0	Student spełnia wymagania na ocenę 4,5 , potrafi uzasadniać te twierdzenia, które były dowodzone na wykładzie, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 90% punktów.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student nie opanował podstawowych metod rozwiązywania zadań z danego zakresu.
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi bezbłędnie obliczać pochodne z funkcji elementarnych, stosować twierdzenia o całkowaniu przez części i przez podstawienie, a na sprawdzianach i egzaminach pisemnych uzyskał co najmniej 50% punktów.
NA OCENĘ 3.5	Student spełnia wymagania na ocenę 3, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 60% punktów.
NA OCENĘ 4.0	Student spełnia wymagania na ocenę 3, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 70% punktów.
NA OCENĘ 4.5	Student spełnia wymagania na ocenę 3, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 80% punktów.
NA OCENĘ 5.0	Student spełnia wymagania na ocenę 3, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 90% punktów.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna podstawowych definicji i twierdzeń z danego zakresu.
NA OCENĘ 3.0	Student zna podstawowe definicje i twierdzenia z danego zakresu, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 50% punktów.
NA OCENĘ 3.5	Student zna większość definicji i twierdzeń z danego zakresu, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 60% punktów.
NA OCENĘ 4.0	Student zna większość definicji i twierdzeń z danego zakresu, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 70% punktów.
NA OCENĘ 4.5	Student potrafi precyzyjnie formułować definicje i twierdzenia, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 80% punktów.
NA OCENĘ 5.0	Student spełnia wymagania na ocenę 4,5 , potrafi uzasadniać te twierdzenia, które były dowodzone na wykładzie, a z egzaminu teoretycznego uzyskał co najmniej 90% punktów.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 2.0	Student nie opanował podstawowych metod rozwiązywania zadań z danego zakresu.

NA OCENĘ 3.0	Student potrafi obliczać proste całki podwójne i potrójne z zastosowaniem twierdzenia o zmianie zmiennych, a na sprawdzianach i egzaminach pisemnych uzyskał co najmniej 50% punktów.
NA OCENĘ 3.5	Student spełnia wymagania na ocenę 3, potrafi wyznaczać ekstrema prostych funkcji dwóch zmiennych, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 60% punktów.
NA OCENĘ 4.0	Student spełnia wymagania na ocenę 3,5, potrafi wyznaczać całki ogólne równań różniczkowych liniowych zwyczajnych pierwszego rzędu, dla równań drugiego rzędu o współczynnikach stałych potrafi stosować metodę przewidywania, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 70% punktów.
NA OCENĘ 4.5	Student spełnia wymagania na ocenę 4, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 80% punktów.
NA OCENĘ 5.0	Student spełnia wymagania na ocenę 4, a na sprawdzianach i egzaminie pisemnym uzyskał co najmniej 90% punktów.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1		Cel 1 Cel 2 Cel 3	C1 C2 C3 C4 C5 W1 W2 W3 W4 W5	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1 P2 P3
EK2		Cel 1 Cel 2 Cel 3	C1 C2 C3 C4 C5 W1 W2 W3 W4 W5	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1 P2 P3
EK3		Cel 1 Cel 4 Cel 5 Cel 6	C5 C6 C7 C8 C9 C10 C11 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1 P2 P3
EK4		Cel 1 Cel 4 Cel 5 Cel 6	C5 C6 C7 C8 C9 C10 C11 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1 P2 P3

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] | J. Bochenek, T. Winiarska — *Matematyka cz. I - skrypt*, Kraków, 1995, Wyd. PK
- [2] | W. Żakowski, G. Decewicz — *Matematyka cz. I*, Warszawa, 2000, WNT
- [3] | W. Żakowski, W. Kołodziej — *Matematyka cz. II*, Warszawa, 2000, WNT
- [4] | T. Trajdos — *Matematyka cz. III*, Warszawa, 1999, WNT
- [5] | W. Żakowski, W. Leksinski — *Matematyka cz. IV*, Warszawa, 2002, WNT
- [6] | A. Milian, A. Pieniazek, L. Skóra, K. Wachnicka — *Zbiór zadań z matematyki z rozwiązaniami cz. I i II*, Kraków, 2006, Wyd. PK
- [7] | W. Krywicki, L. Włodarski — *Analiza matematyczna w zadaniach cz. I i II*, Warszawa, 2002, PWN

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] | W. Stankiewicz — *Zadania z matematyki dla wyższych uczelni technicznych cz. I A i B*, Warszawa, 2001, PWN
- [2] | W. Stankiewicz, W. Wójtowicz — *Zadania z matematyki dla wyższych uczelni technicznych cz. II*, Warszawa, 1983, PWN

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr hab. Ihor Mykytyuk (kontakt: imykytyuk@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

1 dr hab. Ihor Mykytyuk (kontakt: imykytyuk@pk.edu.pl)

2 dr Sylwia Dudek (kontakt: sylwia.dudek@pk.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....
.....